

Z P R A V O D A J 11 | 2016

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
V. ročník

Povolební zamyšlení

Máme za sebou první povolební emoce a nastal čas hlubšího rozjímání nad výsledky voleb do krajských zastupitelstev 2016. KSČM nedopadla nejlépe a mnohé ztratila. Hledáme proto zdůvodnění a cesty jak dál. To, že ztratili i jiní, nám nepomůže. Je třeba si přiznat, nebyli jsme úspěšní.

Události posledních dnů dokazují, že česká společnost se nachází v hluboké morální i společenské krizi. Oslavy státního svátku 28. října, nejvýznamnějšího dne pro náš stát, se chvílemi měnily v nechutné divadlo. Ještě smutnější je, že někteří žurnalisté to považují za projev demokracie.

V této atmosféře se začíná dařit populismu a to v našich podmínkách nebývalým rozsahem. Populisté vždy zkoušejí, co si prostě mohou dovolit. Jejich rétorika je založena na polopravdách, lžích a útocích na všechny strany, v tom i na slušné a nevinné lidi.

Ve volební sobotu 8. 10. 2016 přineslo Právo rozhovor s předsedou hnutí ANO panem Babišem. Nenajdete v něm jakýkoliv program, ať už pro obyčejné lidi, či pravicově smýšlející dobře zabezpečené občany. Stačí křičet, že všichni kradou, já jsem ten spravedlivý, co udělá pořádek s korupcí a zloději. Lidi mu věří a dávají svůj hlas.

Ti, kdo, v havířovských podmínkách měli možnost přijít do styku s některými představiteli ANO, ať již na jednání Zastupitelstva města nebo v Městské realitní agentuře, vědí, co jsou to za lidi. Osočování, pomlouvání, výmysly a lži na všechny strany. A to vše z logiky toho, že když někoho pomlouvám, já vypadám čistý jako lilie, ve skutečnosti je to tak, že zloděj křičí, chyťte zloděje.

Za dané situace je třeba hledat účinný nástroj proti tomuto populismu. Je třeba najít prostředek k získání protestních hlasů občanů na svou stranu. Je to složité, protože naše strana se nemůže snížit k podobným nekalým praktikám, které se dnes mnohdy stávají samozřejmostí.

Jako zásadní vidím, nenechat se otrávit, ale současně rozebrat vlastní chyby. Ve vztahu k populistům být nekompromisní a otevřeně je odhalovat. Sami ale musíme předcházet vlastním chybám. Položme si otázku: byla naše kandidátka do krajského zastupitelstva zajímavá pro současného voliče?

Stojíme před výběrem kandidátů pro volby do poslanecké sněmovny 2017. Budeme umět vybrat ty, kteří nám zaručí, že jsou volitelní širokým spektrem voličů, nebo se neubráníme některým praktikám z minulosti?

Na výsledek voleb se musíme dívat jako na jednu prohranou bitvu, proto je třeba nepodléhat beznaději, ale začít pracovat obohaceni o tuto nepřijemnou skutečnost.

Bronislav Bujok, místopředseda MěV KSČM

Obsah čísla:

Rozhovor s D. Pawlasem	str. 2 - 3	Setkání	str. 8
Rozhovor s poslankyní	str. 4 - 6	Uctění památky	str. 9
Listopad	str. 7	Vinobraní	str. 10

Předpokládám, že budeme svědky velkých změn

Jak vnímáte výsledek krajských voleb?

Výsledek krajských voleb mě, musím přiznat, poměrně nepříjemně překvapil. Tak zásadní obrat ve vedení kraje nikdo z KSČM nečekal. Hnutí ANO za období svého působení již získalo své pevné zázemí. Lidem nabízí jakousi novou alternativu, nový směr, přičemž se významně veze na populistické notě.

Na základě těchto indicií jsem předpokládal, že ANO část voličů KSČM a ČSSD osloví. Výsledek krajských voleb v roce 2012 byl pro KSČM opravdu výsledkem úžasným, v té době však hnutí ANO ještě nekandidovalo. Tenkrát mnoho protestních hlasů nespokojených občanů posbírala právě KSČM. Mnozí lidé byli politikou doslova znechuceni. Svou naději vložili do nás. Po čtyřech letech tyto hlasy odevzdali hnutí ANO.

Je naším úkolem najít příčinu, proč se tak stalo. Pro naše voliče jsme se bohužel stali nečitelní. Spokojili jsme se s určitým dojmem, že vše běží dobře. Ale politika, v důsledku světových událostí, ať už je to migrace, nebo jiná palčivá témata, se neustále někam vyvíjí. V tomto ohledu KSČM částečně „usnula na vavřínech“ a nyní sklízí hořké plody této pasivity.

Můžete to upřesnit?

Obecně se změnilo politické klima. V minulé dekádě hledali lidé v politických stranách stabilitu a serióznost. Dnes paradoxně získávají nejvíce hlasů populisté. Kdo je dnes v politice kontroverzní, získává úspěch. Ať je to Miloš Zeman, Andrej Babiš či Tomio Okamura. Lidé dnes žádají silné vůdce, lídry, dost možná na úkor programů politických stran. Obávají se vnějšího nebezpečí, ať už je to Islámský stát, či ztráta sociálních jistot. Tíží je pocit, že jejich životní situace není příliš uspokojivá, a proto mají tendenci obracet se směrem k silným osobnostem.

Koalice KSČM a ČSSD v Moravskoslezském kraji vládla nepřetržitě osm let a úspěchy jsou nesporné. Jak to vnímají samotní lidé?

Lidé si často neumějí představit onu tvrdou práci politických reprezentací na rozvoji kraje. Domnívám se, že KSČM bohužel neumí dobře prodat svou práci, a to je ten problém.

Jsou snad mediálně neviditelní?

Často ano. Největší množství informací dnes k lidem přichází prostřednictvím médií, hlavně televize a internetu. A právě tam neumíme svou práci úspěšně prezentovat. Poslední dekádu jako by KSČM byla neviditelná. Obává se pustit do konfliktních témat. Z přemíry serióznosti má strach vydat se proti proudu. Ale lidé si žádají nové myšlenky, odvážné nápady a jejich realizaci.

A jak je to s mladou generací v KSČM?

Mladá generace by samozřejmě měla dostat určitý prostor. Na druhou stranu se domnívám, že mezi staršími a mladými členy strany v KSČM je nejdůležitější kooperace a mezigenerační tolerance. Ta se musí prohloubit. Naši lidé musí mít správnou mediální průpravu, což není zdaleka tak jednoduché. Mediální svět se v průběhu času neustále někam posouvá a vyvíjí a na tyto změny je nutné ihned reagovat. Andrej Babiš se díky této schopnosti veze na vítězné vlně. Když se však podívám na lidi, kteří tvoří jeho politické hnutí, jsou to většinou nestraníci a politicky nezkušení lidé. Voliči si často neuvědomují, že dávají politickou důvěru hnutí, které není myšlenkově pevně ukotveno. Ať už máme jakýkoliv názor na okresní, krajské či ústřední sekretariáty, tak právě ony jsou tím mechanismem, který politiky připravuje do exekutivních funkcí. Takzvaně na koleně se politika dělat nedá. Dát si do novin inzerát na kandidáty se slibem, že zítra z nich může být hejtman, náměstek anebo radní, to přece není možné. Tímto způsobem si zahráváme se samotnou demokracií. Vnímám to jako zdvižený prst pro tradiční politické strany.

Jaká je aktuální politická situace v Havířově?

V Havířově je pro KSČM dost složitá. Nově vzniklá středopravicová krajská koalice je složena z politických subjektů, které jsou v Havířově buď v opozici, nebo nejsou zastoupeny vůbec. Předpokládám, že budeme svědky velkých změn. Je známo, jaký vztah měl Andrej Babiš k vybudování průmyslové zóny Nad Barborou. A jelikož situace v souvislosti s nezaměstnaností v našem kraji není vůbec dobrá, hlavně kvůli situaci v OKD a hutnictví, jsem zvědav, jaké kroky udělá kraj k podpoře zaměstnanosti.

Pokračuje onen neblahý trend, kdy mladí lidé odcházejí z regionu za prací jinač?

Každý rok v Havířově ubývá asi tisíc obyvatel, odchází zejména mladá generace. To je alarmující číslo. Hledáme cesty, jak tomu zabránit. Myslím si, že Havířov nabízí dobré bydlení pro rodiny s dětmi. Na rozdíl od jiných částí ČR zde není problém získat například městský byt. Máme i dostatečnou kapacitu mateřských škol, což v jiných částech republiky vůbec není samozřejmostí, zejména tam, kde vznikají takzvané satelity. Do mateřské školy v Havířově jsme schopni dítě umístit okamžitě, navíc za úplně jiných podmínek než třeba v Praze nebo Brně.

Problém našeho regionu je v tom, získat skutečně atraktivní zaměstnavatele. Postavit průmyslovou zónu je jedna věc, ale pokud přijde výrobce, který nabízí zaměstnancům minimální mzdu, není to příliš motivující. Navíc neustále voláme po vzdělávání mladé generace. Mámlokterý vysokoškolák však půjde pracovat do pásové výroby, navíc za minimální mzdu. To je zcela demotivující a v principu to popírá snahu o co nejvyšší vzdělání mladých lidí. Proto je pro region důležité získávat zaměstnavatele s vysokým podílem duševní práce a přidané hodnoty.

Jaké další nápady mohou pomoci regionu?

Existence určité míry decentralizace státu. Pokud by určité úřady povinně sídlily v konkrétních lokalitách, regionům by to zcela jistě pomohlo. Domnívám se, že i kdyby například některé státní podniky přemístily svá sídla k nám, situace by se celkově výrazně zlepšila. V dnešní době přece není problém s dopravou, například vlaky jezdí rychle a spojení jsou k nám do regionu častá. Přece nechceme, aby Česká republika byla Praha, Brno a pak již nic jiného. Svým způsobem je to nefér i vůči Pražanům. Například u nás téměř neexistují dopravní zácpy, tak jako je tomu v hlavním městě. Určitá decentralizace by pomohla regionům a i Praha by získala lepší reputaci v dalších částech republiky.

Jak je na tom region s dopravou?

Vybudovala se dálnice D1 do Ostravy a dál na Bohumín. Během výstavby nastaly mediálně známé komplikace zejména s kvalitou provedené práce. Důležité však je, že máme dálnici a rychlé železniční spojení. Napojení na blízké Polsko je strategicky výhodné, krom Mošnova máme nedaleko mezinárodní letiště v Krakově a v Katovicích. Problémem zůstává špatné dopravní napojení na Slovensko ve směru na Žilinu.

Jedná se o region, kde žijí především starší lidé?

Souhlasím. Například Ostrava dnes nemá ani 300 000 obyvatel. Havířovských občanů také ubývá, v minulosti měl až 100 000 obyvatel. Dnes máme 75 000 občanů, a to především starších lidí. A pokud mladí lidé budou dále z regionu odcházet, nabourají se rodinné vazby. Jednoduše řečeno, budou to mít za rodiči a prarodiči daleko. Senioři se v takových případech pak mnohdy cítí opuštěni. Snažíme se pro ně neustále realizovat různé akce, ale rodinný kontakt nic nenahradí. I proto se snažíme investovat do sociální oblasti.

Můžete uvést konkrétní příklad?

Samozřejmě. V Havířově máme dva domovy seniorů, které mají přibližně 300 lůžek. V pořadníku máme ale téměř tisíc žadatelů. Od kraje jsme před dvěma lety získali budovy bývalé školy, kterou plánujeme přebudovat na domov seniorů. Zmíněná investice může dosáhnout až 200 milionů korun. Ty bohužel pravděpodobně půjdou z rozpočtu města Havířova, jelikož v současné době na toto nejsou vypsány dotační tituly. Uvědomuji si, že to bude vyžadovat pořádný kus práce, ale jsme připraveni to ve prospěch našich občanů zvládnout.

Mnohé domy umírají kvůli chamtivosti spekulantů

Návrh zákona o sociálním bydlení se už konečně dostal do meziresortního připomínkového řízení. Je tedy pravděpodobné, že vstoupí v platnost ještě před skončením tohoto volebního období sněmovny?

Letos v létě jsem si myslela, že to tak může být. Vyšla zpráva, že se vyřešil vleklý kompetenční spor mezi ministerstvem práce a sociálních věcí (MPSV), které zákon připravovalo, a ministerstvem pro místní rozvoj (MMR), mezi jehož úkoly patří bytová politika. Podle zveřejněné dohody bude MMR odpovídat za investice a za správu a údržbu bytového fondu a MPSV za oblast sociální práce a dávek. Jenže na konferenci, která se na začátku října věnovala právě tomuto návrhu, se ukázalo, že ministerstva se stále přou. A to ne zrovna o maličkosti, ale o celkovou koncepci zákona. Zástupce MMR kritizoval předložené znění, že jde o návrh na přidělování bytů. Podle něho tam chybí motivace, aby lidé využívali sociální byty co nejkratší dobu. Obává se, že vznikne skupina osob, které budou tak jako dříve po ubytovnách pro změnu kolovat mezi sociálními byty. MMR prý také nesouhlasí se třemi stupni sociálního bydlení, a to krizovým bydlením v azylových domech, sociálními byty a dostupnými byty. Měla by být jen jedna kategorie. Toto vyjádření je zarážející už proto, že vláda takovou koncepci sociálního bydlení schválila už asi před rokem. Za zbytečnou administrativu byla označena předpokládaná povinnost obcí zpracovávat plán sociálního bydlení. Polínko si na konferenci přiložila i zástupkyně ministerstva financí, podle níž by se mělo dát obcím více možností na řešení, nikoli jim stanovit administrativní postupy. Představa MPSV, že zákon bude platit od 1. října 2017, tedy že se těsně před volbami odškrtně splnění tohoto úkolu z programového prohlášení vlády, dostává trhliny. Zdá se, že tahanice mezi ČSSD, které řídí MPSV, a ANO, jehož politici stojí v čele MMR a MF, pokračují.

Města a obce se v době příprav zákona obávaly, že nebudou mít peníze na výstavbu a provoz sociálních bytů. Změnilo se něco v tomto ohledu?

Počítá se s náběhem povinností pro města a obce po dobu pěti let, aby se mohly na jejich splnění připravit. Jak to ale opravdu bude s finanční podporou, není jasné. Návrh obsahuje paragraf, podle něhož obce mají právní nárok na poskytnutí finančních prostředků na realizaci sociálního bydlení, a to formou provozní a investiční dotace prostřednictvím MMR. O dva paragrafy níže je napsáno, že na provozování sociálních a dostupných bytů získávají od státu vyrovnávací platbu. Podmínky pro získání dotací stanoví až vláda svým nařízením, v případě vyrovnávací platby to bude prováděcí právní předpis. Jde tedy o to, jaké podmínky kromě předložení plánu sociálního bydlení to budou. Na konferenci zazněl i názor, že dotace by měly být přiděleny až tehdy, když už obec nebude mít vlastní prostředky na zřízení a provoz těchto bytů. Poněkud konkrétnější jsou podmínky pro udělení účelové dotace na výkon sociální práce a na zajištění povinností sociální práce v sociálních bytech. Nárok je odstupňován podle toho, o kolik osob se bude pracovník starat. Celý úvazek pro jednoho pracovníka je vázán v návrhu na 140 -170 osob, které mají rozhodnutí o bytové nouzi, z toho asi 80 z nich s potřebou intenzivnější podpory. Nebudu se divit, když představitelé měst a obcí budou požadovat, aby se podmínky pro přidělování dotací objasnily ještě před přijetím zákona.

Hovořilo se na konferenci také o příčinách současného stavu, který má zákon pomoci řešit?

Jedna z pravicových poslankyň opět vytáhla kartu se zaviněnou a nezaviněnou nouzí, která ale střechu nad hlavou a místo pro potřebnou přípravu dětí do školy těmto rodinám nezajistí. O skutečných příčinách, a to zejména o ohrožení nízkopříjmových skupin chudobou a následnou ztrátou bydlení, se ale nemluvilo. Za hlavní považují neochotu většiny politiků zabývat se před několika lety tím, co se stane po skončení platnosti zákona o jednostranném zvyšování nájemného. KSČM si možné zvýšení rizik uvědomovala. Dvakrát jsem předložila návrh zákona o nájemném a jeho sjednávání, aby se předešlo spekulativnímu zvyšování nájmů. Vždy byl většinou poslanců smeten ze stolu. Trh samozřejmě nic nevyřešil. I když mi někteří tvrdili, že developeři i ve velkých městech budou stavět menší levnější byty pro mladé rodiny a seniory, aby vyhověli poptávce. Tak jsem si našla inzeráty na pár takových, i když jich nevzniklo zrovna mnoho, a strnula jsem nad výší požadovaného nájemného či nad jejich cenou pro zájemce o koupi. Protože nejsou stanoveny zásady pro sjednávání nájemného, spekulanti sice opouštějí neperspektivní ubytovny, ale zase skupují levné byty v některých lokalitách, například v Ústeckém kraji. Tyto byty jsou levné zejména proto, že se zde těžko shání práce, natož dobře placená. A tak sem sestěhovávají především tzv. nepřizpůsobivé občany, kteří pak ani nemají šanci z bídy vybědnout. Pak majitelé takových bytů inkasují velké peníze z dávek na bydlení, protože nájemné nadsadí. Objem vyplácených dávek na bydlení stále stoupá, letos už je to skoro 13 miliard korun. I když spekulantům jde jen část, pořád je to dost, aby měli zájem na vytváření nových sociálně vyloučených lokalit. Na rozdíl od politiků ANO považují za velmi potřebnou kategorii dostupných bytů, která by umožnila hlavně osamělým seniorům důstojný život a odbourávala ubíjející strach z možné ztráty bydlení kvůli nízkému důchodu.

Jaké důsledky má skupování bytů spekulanty v některých městech a obcích?

Je možné říci, že tyto domy umírají. Spekulanti nemají zájem investovat do oprav, nezajímá je, jak zde ti, které sem nastěhovali, žijí a jak se chovají. Chátrající budovy opouštějí jejich původní obyvatelé a za zvýšených nákladů se stěhují jinam. Bezvýhodná situace nastává pro některé seniory, kteří v dobré víře, že se zde bude dobře bydlet jako před několika lety, koupili za celoživotní úspory byt. Jeho cena teď ale prudce klesla, je prakticky neprodejný, snad pouze oněm spekulantům. Jenže tito lidé nemají peníze na to, aby se odstěhovali do jiného nájemního bytu za vyšší nájemné, natož aby si koupili nový. Přežívají často v hluku a cítí se ohroženi. Nakonec hledají jakoukoli cestu, aby se dostali pryč. Ze zničených domů putují jinam i nájemníci spekulantů, takže byty zejí prázdnotou. Obchodníci s chudobou už se k nim neznají. Jenže obce se, promiňte mi to slovo, těchto barabizen nemohou zbavit. Leda by ze zoufalství daly znovu vydělat spekulantům a odkoupily je. Pak mohou dostat i dotaci od MMR na jejich zbourání. Na nedávném semináři o fungování společenství vlastníků bytových jednotek proto zazněl například návrh, aby se dávky na bydlení poskytovaly ve výši místně obvyklého nájemného, což by pro spekulanty už nebylo tak atraktivní. Pokud by města a obce s podporou státu převzala zásadní úlohu při provozování sociálních a dostupných bytů, pak by se pro podobné kšefty značně zúžil prostor.

Nemůže být jednou z příčin, proč chybějí dostupné byty, i to, že u nás převládá vlastnické bydlení?

A stále se propaguje. Je výhodné pro banky, které poskytují hypotéky, a pro developery, protože mají brzo svou investici zpátky. Málo výhodné je zejména pro mladší lidi, kterým pak lze stěží vyčítat, že se nestěhují za prací. V devadesátých letech minulého století také řada měst rozprodala bytový fond a jejich současné vedení teď nemají byty, které by mohla pro sociální účely využít. Ale nejasají ani vlastníci bytů, kteří naletěli na reklamy typu »za cenu nájemného budete splácet hypotéku a budete bydlet ve vlastním«. Jenže bydlení nejsou holé zdi, musí se platit do fondu oprav, za energie, vodu. A tak se řada společenství vlastníků bytových jednotek potýká s tím, že část majitelů bytů, zejména těch, kteří je dál pronajímá-

mají, do společné kasy neplatí. Zřejmě nejtěživější je, když velká rodina spotřebuje vodu za desetitisíce korun a pak ji neuhradí. Pokud v domě převažují senioři, nemají zpravidla na to, aby se na takové vykuky skládali. A ani to není spravedlivé. Jenže se pak stane, že vodárny celý dům kvůli dluhu odpojí. I tak domy umírají. Což se netýká jen SVJ, ale i některých soukromých vlastníků, kteří peníze od nájemníků vybírají, ale třeba vodárnám či teplárnám je neposílají. Soudy se táhnou a nešťastní lidé opět prchají z chladných stěn bez tekoucí vody.

Neplatiči často byt prodají a zmizí. Mají vůbec SVJ šanci z nich dluhy dostat?

V tomto ohledu je současný občanský zákoník nejasný. A tak SVJ často nevědí, koho žalovat, zda původního vlastníka, či toho, který byt koupil. Stává se, že podle soudu zažalují nesprávného a nejenže nic nezískají, ale ještě mu musí zaplatit soudní výlohy. Proto jsem společně s několika poslanci KSČM podepsala návrh novely občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, který připravil Jeroným Tejc z ČSSD, a kde jsme se shodli na řešení alespoň nejpálčivějších problémů. Pokud bude novela přijata, tak by mělo platit, že převádí-li vlastník vlastnické právo k jednotce, dochází k převodu jednotky včetně dluhů převodce souvisejících se správou domu a pozemku vůči osobě odpovědné za správu domu a pozemku. Zkrátka, dluhy nezůstanou viset někde na půli cesty, ale za jejich splacení bude zodpovídat ten, který byt koupí. Také chceme obnovit osvědčený institut předkupního práva. Spoluvlastníci v SVJ si často oprávněně stěžují, že nemohou nijak ovlivnit to, s kým budou nemovitost, o níž se roky starají, do budoucna sdílet. Toto je jedna z možností. Již několik let se ale také diskutuje o tom, zda by SVJ a bytová družstva neměla mít právo, aby jim zájemce o pronájem či koupi bytu prokázal svou bezúhonnost a finanční situaci, čili schopnost platit za služby spojené s bydlením a za správu domu. Diskuse rovněž vzbuzovalo to, zda po převodu bytů do osobního vlastnictví může nově vzniklé SVJ po předchozím bytovém družstvu převzít dluhy z úvěru, který byl či je používán na opravu, modernizaci či jinou investici do stavebních úprav bytu. Zmíněná novela by to měla jednoznačně umožnit.

Někteří vlastníci bytů žijí v cizině a pořídili si je za účelem výdělků z pronájmu. Je vůbec reálné v takovém případě získat stoprocentní souhlas například se změnou stanov SVJ?

Není. Také je pro ostatní vlastníky bytů nevýhodné, aby je v takovém případě vždy přehlasoval ten, který drží nadpoloviční většinu plochy bytů. Tedy i spekulant. Proto navrhujeme, aby ke schválení stanov SVJ stačil souhlas prosté většiny vlastníků jednotek, přičemž počet hlasů by se neodvíjel od velikosti podílu vlastníka jednotky. Myslím si, že od počátku bylo nešťastné zařadit SVJ a bytová družstva pod režim zákona o korporacích. Vždyť jde o uspokojování základní potřeby bydlet, nikoli v naprosté většině případů o výdělek. Jak zaznělo na zmíněném semináři, v ČR působí asi 60 tisíc SVJ a 10 tisíc BD. Často jde o sdružení v jednom domě a funkce ve výborech a představenstvech vykonávají důchodci. Tato činnost vyžaduje hodně času a pokládám za neúměrné povinnosti, které těmto většinou dobrovolným funkcionářům zákon ukládá. Ve výborech SVJ a představenstvech BD působí přes dvě stě tisíc lidí. Alespoň trochu jim chceme v novele ulevit tím, že nebudou muset mít webové stránky pro zveřejňování pozvánek na schůze a shromáždění, stačí vyvěšení na informační desce a zaslání pozvánky členům tak, jako to dělali dříve. Spravovat navíc internetovou stránku bylo pro mnohé neúnosné. Pokud ji ale budou mít, tak na ni pozvánku budou muset zveřejňovat. Novela reaguje jen na několik problémů. Jde o to, aby získala podporu napříč politickým spektrem a byla schválena co nejdříve. Myslím si, že v příštím volebním období bude třeba krátce po volbách zahájit diskusi o zásadnějších změnách, které by zohlednily specifika činnosti SVJ a BD ve srovnání s běžnými obchodními korporacemi a pomohly těm, kteří se na úkor svého volného času starají o domy, v nichž žijí.

Miroslava MOUČKOVÁ

Podzimní měsíc listopad býval měsícem mnoha významných dní. Vzpomenete, které to byly ?

6. listopad	Čsl. armádní sbor vstoupil do Kyjeva	1943
7. listopad	Výročí VŘSR	1917
10. listopad	den úmrtí Jana Švermy	1944
	Mezinárodní den mládeže	
17. listopad	Mezinárodní den studentstva	od r.1941
23. listopad	narození Klementa Gottwalda	1896
25. listopad	narození Ludvíka Svobody	1895

Tak co, kolik jste věděli ?

V současnosti připomínáme :

- 2. 11. Památka zesnulých
- 10.11. Světový den pro mír a rozvoj
- 17.11. Státní svátek – Den boje studentů za svobodu a demokracii 1989
- 20.11. Světový den dětí

17. listopad – Mezinárodní den studentstva

Tento název v našich současných kalendářích už nenajdeme, nahradil ho Den boje studentů za svobodu a demokracii, připomínka událostí roku 1989.

Ale historii nejde změnit ani vymazat a tento den zůstává především Mezinárodním dnem studentstva. Je připomínkou tragických událostí, ke kterým došlo v tehdejším Protektorátu Čechy a Morava v období 28.10.- 17.11.1939

U příležitosti 21. výročí vzniku 1. ČSR se měla konat na Václavském náměstí v Praze poklidná demonstrace, ale zakročily zde ozbrojené síly pořádkové služby a jednotky SS. Ty zahájily střelbu nejen na výstrahu, ale i do řad demonstrantů. Tak byl zabit pekařský dělník Václav Sedláček a těžce raněn student lékařské fakulty Karlovy univerzity Jan Opletal. Svému těžkému zranění podlehl a studentská organizace se rozhodla uspořádat mu důstojný pohřeb. Smuteční průvod prošel Prahou, rakev s ostatky byla pak převezena do obce Náklo na Moravě, odkud pocházel.

Následovaly další demonstrace proti okupantům a ti s odplatou neváhali. V Berlíně se urychleně sešla porada, které se zúčastnil i Adolf Hitler. Ten schválil plán „Sonderaktion Prag vom 17. November 1939“ a zároveň vyslovil i lítost, že se s Čechy nenaložilo už dříve stejně jako s Poláky. Jako odplata bylo nařízeno zavřít české vysoké školy (mělo to být na tři roky, ale do konce války školy otevřeny nebyly), následovala rozsáhlá zatýkání českých studentů v Praze, Brně a Příbrami, devět vedoucích představitelů studentského hnutí bylo ihned popraveno, 1200 pak bylo odvečeno do koncentračních táborů, kde jich 35 nepřežilo.

Na základě těchto událostí se uskutečnila v Londýně schůze Mezinárodní studentské rady, která přijala tak zvané „Prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu.“ 17. listopad byl vyhlášen Mezinárodním dnem studentstva. Dodnes je to jediný mezinárodní významný den, který vznikl na základě událostí v naší zemi a jeho název do našeho kalendáře skutečně patří.

Marie Kročková

KRÁSNÉ SETKÁNÍ

*A vy nestyd'íte se tu pravdu říci,
kdo byli ti lidé za práva bojující,
že byli to ti, jejichž svědomí je čisté,
co přes zloby a hany setrvali na svém místě*

Každoročně se zástupci MěV KSČM v Havířově setkávají se svými členy, kteří v průběhu roku dovrší 50, 60 a dokonce i 70 let v komunistické straně.

Stejně tak se toto setkání uskutečnilo 14. října 2016. Předseda MěV a primátor města Havířova Bc. Daniel Pawlas poděkoval všem přítomným jubilatům za práci, kterou vykonali pro stranu a tím i společnost.

moc rádi zapojili do neformální besedy.

Potěšila krásná báseň s příhodným názvem „Těm, co zůstali“, kterou přednesla jubilantka Marie Kročková, krásná růžička i pamětní list. Nechybělo ani malé občerstvení. Všichni přítomní účastníci se

Bylo velmi příjemné vyslechnout si jejich příběhy jak v Havířově začínali, jak se začínal Havířov budovat, jak vychovávali své děti, jak se jim tu žilo a žije. Je pozoruhodné, jak i dnes sledují dění v republice i ve městě, jaký mají elán bránit to, co vytvořili. Sami se vyjádřili, že jim vadí nepravdivé informace.

Kdo toto jubileum dovršil? Sedmdesát let – Věra Kozlová, Věra Poremská a Anna Tomanová. Šedesát let – Ing. Milan Bystroň, Vlastimil Fišer, Ing. Jaroslav Gongol, Marie Kročková a Marie Mikšanová. Padesát let – Oldřich Dembiňák, Anna Honzková, Lubomír Kovář a Jaromír Rosa.

Po příjemném setkání jsme se rozešli s přáním pevného zdraví a elánu do dalších let a spokojeného života v rodině i v našem městě.

Danuše Holeksová

UCTILI JSME PAMÁTKU

U příležitosti státního svátku k výročí vzniku první naší republiky jsme společně s představiteli našeho města položili dne 27. října 2016 květiny k památníku padlých u kostela Sv. Anny v Havířově.

Nezapomněli jsme ani na oběti umučených sovětských zajatců v 2. světové válce, jejichž společný hrob je na hřbitově v Prostřední Suché. I tam jsme u příležitosti Památky zesnulých položili květiny.

foto: Tomas Candulas

Máme za sebou další akci VINOBRANÍ

V našem regionu se s krásnými vinohrady sice nesetkáváme, ale na některých zahrádkách hrozničky vína dozrávají. A akci „Vinobraní“ pořádáme už tradičně. Nebylo tomu jinak ani letos.

V sobotu 22. října se sešli všichni ti, kdo naše akce pravidelně navštěvují, ale i řada těch, kdo přišli mezi nás poprvé. Nikdo nelitoval. Pořadatelé připravili chutné občerstvení, čerstvé koláče zmizely během dvou hodin stejně jako chutné „jednohubky“ a při melodiích oblíbeného Cherry Dua se všichni krásně vytančili a také si zazpívali.

Když bylo oznámeno, že zazní poslední skladba a večer končí, mnozí se dožadovali přídavku. To ovšem vzhledem k předpisům není možné a tak nezbyvá, než se těšit na další akci.

Poděkování za zdařilou akci patří pořadatelům, členkám LKŽ, kuchařkám a všem, kdo sloužili obětavě po celý večer v kuchyni, v baru či v šatně.

Všem je odměnou dobrá nálada přítomných i jejich slova uznání.

Marie Kročková

Písemné příspěvky zasílejte na mv.havirov@kscm.cz

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům
Telefon: 596 436 357, E- mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz
uzávěrka příštího čísla 1. 12 2016 – 12. číslo vyjde 7. 12. 2016

*** NEPRODEJNÉ***